

Uusia ideoita opetukseen Nordic Forum for Nurse Educators-konferenssista

29.11.2022

Kansainväliset konferenssit ovat oivallisia foorumeita eri maiden hoitotyön asiantuntijoiden ja opettajien kohtaamiseen ja uusien, hyväksi koettujen pedagogisten menetelmien jakamiseen ja oppimiseen. Turussa järjestettiin Nordic Forum for Nurse Educators-konferenssi 14-16.11.2022. Osallistujia oli mm. Irlannista, Iso-Britanniasta, Baltian maista sekä kaikista Pohjoismaista. Professori Helena Leino-Kilpi muistutti konferenssiosallistujia siitä, että vaikka on hyvä tuottaa tietoa erilaisia pedagogisia menetelmiä ja ratkaisuja koskevista kokemuksista, on tärkeää myös pohtia aina hoitotyön opetusta pedagogisena kokonaisuutena ja erityisesti opetuksen tavoitteita ja kauaskantoisia vaikutuksia. Hän painotti hoitotyön etiikan tutkimuksen tärkeyttä vallitsevassa maailman tilanteessa.

Poimintoja konferenssista

Professori Steve Tee Bournemouthin yliopistosta puhui tärkeästä aiheesta, työpaikkaväkivallasta kliinisessä hoitotyössä sekä sen huomioimisesta hoitotyön koulutuksessa. Hän käytti puheessaan taitavasti analogioita verratessaan erilaisia väkivallan muotoja planeettoihin. Hän kuvasi aggressiivista väkivaltaa ”Merkurius-kulttuurina”, jolle on tyypillistä toksinen ilmapiiri ja henkilökunnan jäsenten alistaminen arvaamattomille ja äkillisille mielialan muutoksille. Tällainen väkivallan muoto luo uhkaa ja pelkoja ja kuluttaa energiaa ja ideoita. ”Neptunus-kulttuuri” kuvastaa hänen mukaansa viileää ja etäistä ilmapiiriä, jolle on tyypillistä vähäinen sitoutuminen ja välinpitämättömyys. Tällaisessa kulttuurissa ei koeta tiimihenkeä, eikä turvallisuuden tunnetta. Näiden henkistä hyvinvointia heikentävien kulttuurien lisäksi hän nosti esiin ”Gaia-kulttuuriksi” nimeämänsä

positiivisen kasvun ja kehittymisen kulttuurin, jolle on tyypillistä tukeva ja kannustava ilmapiiri, ilmaisun vapaus ja joustava sopeutuminen muutoksiin.

Yliopettaja Rika Levy-Malmberg Noviasta toi esiin tutkimustuloksia Z-sukupolven oppimiseen ja opettamiseen liittyvistä haasteista. Tutkimustulosten mukaan Z-sukupolvi on aikaisempaa vaativampi sukupolvi. He saattavat kärsiä sosiaalisen vuorovaikutuksen taitojen heikkoudesta ja tarvita aikaisempaa enemmän empaattista kannustamista opinnoista selviytyäkseen. Tälle sukupolvelle vakinainen työ ei ole enää yhtä tärkeä kuin aikaisemmille sukupolville. Heille työ ei ole enää niin tärkeässä asemassa elämässä. Levy-Malmbergin mukaan on tyypillistä, että Z-sukupolvi hakeutuu erilaisiin projektiluonteisiin ja määräaikaisiin tehtäviin.

Tohtori Kirsti Manninen, joka työskentelee Karolinska Institutet – organisaatiossa Ruotsissa, kertoi tutkimustuloksia autenttisuuden kokemisen tärkeydestä opiskelijoiden harjoittelujaksoilla kliinisessä käytännössä. Hänen mukaansa autenttisuuden kokemus tekee oppimisesta mielekästä. Autenttisuuden kokemus sisältää mm. sen, että opiskelija kokee kuuluvansa hoitotyön yhteisöön. Sille on tyypillistä myös opiskelijan kokemus siitä, että hänen toimintansa on ollut merkittävää potilaan tilanteen ja selviytymisen kannalta.

Suuri osa konferenssin esityksistä koski simulaatio-opetuksen kehittämistä ja erilaisten virtuaalisten opintojaksojen toteuttamista ja niistä saatuja kokemuksia. Osallistujat pääsivät myös tutustumaan Turun ammattikorkeakoulun simulaatio-opetustiloihin.

Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksia VR-lasien ja virtuaalisen materiaalin hyödyntämisestä

Omassa esityksessäni kerroin tutkimustuloksia sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemuksista VR-lasien ja virtuaalisen oppimateriaalin hyödyntämisestä. Sairaanhoitajaopiskelijoiden kokemukset VR-lasien käytöstä ja virtuaalisen oppimateriaalin soveltamisesta ovat pääsääntöisesti olleet positiivisia. Muutamille opiskelijoille on tullut päänsärkyä ja pahoinvointia VR-lasien käytöstä, mutta suurin osa on välttynyt oireilta. VR-lasien ja muun teknisen välineistön käyttö on opittu nopeasti. Virtuaaliset simulaatiot on koettu positiivisena vaihteluna perinteisten full scale -simulaatioiden jälkeen.

Yllättävää on ollut se, että opiskelijat ovat kokeneet virtuaalisen todellisuuden autenttisemmaksi kuin simulaattorinuken hyödyntämisen. Positiivisena on koettu mahdollisuus toistaa samoja virtuaalisia harjoitteita uudelleen. Opiskelijat ovat kokeneet, että samojen harjoitteiden toistaminen uudelleen edistää heidän tilannetietoisuuttaan sekä ongelmanratkaisu- ja päätöksentekotaitojaan. VR-lasien ja virtuaalisen oppimateriaalin positiivisena puolena on koettu myös se, että opiskelijat voivat toteuttaa niiden avulla harjoitteita itsenäisesti. Opiskelijat ovat tuoneet esiin, että opettajien on tärkeää miettiä, millaiset virtuaaliset oppimateriaalit tukevat oppimista. Jokin virtuaalinen oppimateriaali on koettu liian helpoksi valmistumisvaiheessa oleville opiskelijoille. Opiskelijat ovat esittäneet myös, että he voisivat osallistua

virtuaalisten oppimateriaalien käsikirjoitusten laatimiseen, että niihin saataisiin opiskelijanäkökulmaa ja käyttäjälähtöisyyttä.

Mari Salminen-Tuomaala
TtT, yliopettaja, Kliininen asiantuntijuus
Seinäjoen ammattikorkeakoulu

mari.salminen-tuomaala@app-staging.seamk.hion.dev